

Tien hardwerkende jongeren zijn tot zegen voor de Franse kerk

Wat gebeurt er als tien Nederlandse jongeren voor een diaconale werkvakantie naar Zuid-Frankrijk afreizen? Heel wat, zo zag Harriëtte Smit. Het werd een onvergetelijke ervaring.

Standplaats

Harriëtte Smit

Na zeven maanden actieve voorbereiding stappen tien Nederlandse jongeren van de CGK/NGK-kerk Het Anker in Lelystad op een vroege morgen in een busje en een auto op weg naar Zuid-Frankrijk. Voor een diaconaal avontuur: de kerk van Brouzet-les-Alès dienen met hun gaven en talenten.

's Avonds verwelkomen we hen in de pastoriëtuin met een Franse maaltijd bereid door een gepensioneerde kok. De eerste gesprekken gaan nog met handen en voeten en Google Translate om elkaar te begrijpen, maar in de loop van de week zal blijken dat communiceren in een andere taal steeds makkelijker gaat.

„Met de Fransen communiceren was af en toe lastig aangezien ik geen Frans spreek, maar er waren altijd mensen die me hielpen bij het vertalen. En non-verbale taal begrijpen ze goed. Het werk dat we verricht hebben, vond ik echt ge-

De jongeren participeren actief in de kerkdienst. Wereldkerk-zijn is hier een zichtbare realiteit

weldig om te doen. Ik ben God dankbaar dat Hij ons zo gezegend heeft”, zegt de achttienjarige Samuel Jurg.

Nederlandse hulpgroep

De kleine protestantse Unepref-kerk van Brouzet-les-Alès ontvangt voor het eerst een Nederlandse hulpgroep. Ondanks tropische temperaturen en stekende muggen wordt er iedere morgen van acht tot twaalf uur met een lach op het gezicht hard gewerkt.

De verwilderde pastoriëtuin wordt aangepakt: onkruid verwijderd, het gras gemaaid, een betonnen vloer gestort en oude stenen opnieuw gelegd. In de pastorie worden keukenkastjes in elkaar gezet voor een later te plaatsen keuken, de deur van de kerk wordt geschuurd en de kerkbanken behandeld tegen houtworm. Regelmatig komen oudere gemeenteleden een kijkje nemen en ze zijn onder de indruk van het vele werk dat wordt verzet.

De pastoriëtuin knapt zienderogen op. De band met de Fransen groeit en verdiept. Judith Fleurke, kerkenraadslid: „Ze hebben indruk op ons gemaakt door hoe ze wer-

ken, wat en wie ze zijn: een groep positieve jongeren, blij en optimistisch, vol aandacht voor elkaar en de ander, ook voor jongeren en ouderen van onze kerk. Er was een verbondenheid onder elkaar die voor ons Fransen nieuw was. Iedereen had waarde en iedereen werd geaccepteerd.”

Wereldkerk wordt zichtbaar

Door samen te werken en op te trekken met de Franse jongeren – Antonin, Caroline, Lukas en Guillaume – groeit er een waardevolle verbondenheid: taalbarrières vallen weg en eenheid in geloof is merkbaar. De jongeren participeren actief in de kerkdienst. Wereldkerk-zijn is hier een zichtbare realiteit. „Wat een geweldige les hebben ze ons geleerd. Ze hebben ons gemotiveerd. Wat onoverkomelijk leek, deden ze. Toen jonge Fransen zich bij hen voegden, zagen we een kerk die werd gebouwd!”, zegt Diane Chazel, voorzitter van de kerkenraad van Brouzet-les-Alès.

's Middags wordt de omgeving verkend. Zo bezoeken de jongeren het Musée du Désert (gewijd aan het protestantisme in Frankrijk) in Mialet, beklimmen ze het fort de Tour de la Constance in Aigues Mortes en zingen ze in een schuurgrot waar Hugenoten in het geheim samen kwamen.

Geloven is voor de Franse protestanten niet altijd vanzelfsprekend geweest en ook niet zonder gevaar. Als minderheid – ook tegenwoordig – gaan ze moedig in geloof hun weg. Verschillende Franse gemeentelieden hebben daarvan getuigd in ontmoetingen met de jongelui.

„We hebben veel bewondering voor de Franse gemeente, omdat ze veel moeite doen om de christelijke kerk in Frankrijk voort te zetten. Dit gaf ons het besef dat we in Nederland bevoorrecht zijn om vrijuit en gemakkelijk iedere zondag naar de kerk te kunnen. We vonden het mooi te zien dat de gemeente onze aanwezigheid zo waardeerde. Dit geeft ons nog meer motivatie om te blijven geloven en goed te zijn voor onze naasten”, zeggen Vincent Boele (20) en Lisanne van Veen (19).

Medaille

De jongeren uit Lelystad hebben indruk gemaakt op de inwoners van Brouzet-les-Alès, onder wie de burgemeester en zijn gemeenteraad. Tot twee keer toe hebben ze hen ontmoet middels een aperitief en een maaltijd. Als dank voor hun positieve vrijwillige inzet hebben ze uit handen van de burgemeester de medaille van Brouzet uitgereikt gekregen.

Een diaconale werkvakantie geeft jongeren de kans om hun geloof concreet handen en voeten te geven, de ander te ontmoeten, hun gaven en talenten te ontwikkelen, verantwoordelijkheid te dragen en hun relatie met God te verdiepen. Ze krijgen de kans op hun wijze het verschil te mogen maken – en van betekenis te zijn.

Als zendingswerker van de GZB

De groep die zich samen inzette voor de kerkelijke gemeente in Zuid-Frankrijk. Een impressie van het werk dat ze in en rond de kerk deden. Kok Gilles kookte iedere dag een maaltijd. Foto's: FD

en landelijk jeugdwerkadviseur van de Franse Unepref-kerk vind ik het waardevol om de kerk van Nederland te verbinden met de Franse kerk. Diaconale duurzame verbindingen vanuit Nederland kunnen een belangrijke steun in de rug zijn voor de Franse protestantse kerk die zoveel kleiner en kwetsbaarder is dan de kerk in Nederland.

Langere verbondenheid

Mooi dat Het Anker uit Lelystad gaat voor langere verbondenheid met de kerk van Brouzet-les-Alès. In het najaar van 2021 komt een aantal Fransen naar Lelystad om nader kennis te maken en in de WhatsApp-groep ontstaan de eerste plan-

nen voor een vervolgreis in de zomer van 2022. Judith Fleurke: „We zullen die prachtige dagen niet vergeten en hopen oprecht dat

Dit geeft ons nog meer motivatie om te blijven geloven en goed te zijn voor onze naasten

de banden tussen Lelystad en Brouzet blijven bestaan en zelfs hechter mogen worden – als God het wil. Het geloof en uitstraling van de jongeren was een bijzondere ervaring, die ons helpt en steunt op de moeizame weg die wij als protestanten in Frankrijk gaan.”

Zo'n diaconale over-je-eigen-grens-heen-kijken-reis is levensverrijkend. Voor de Franse kerk een enorme bemoediging, voor de Nederlandse jongeren een onvergetelijke ervaring.

Harriëtte Smit is landelijk jeugdwerkadviseur bij Unepref en woont in Aix-en-Provence. Reacties: hsmit.ere@gmail.com